

[Stavad]

relser, vi har fået her i dag, at de beløb, der allerede er indskudt på den slags ordninger, udgør et milliardbeløb, og så kan vi alle sammen gisne om, hvorvidt det er 1, 2, 3, 4 eller flere milliarder, det handler om.

Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren: Hvad er begrundelsen for, at skatteministeren vil friholde disse personer, der i dag er fuldt skattepligtige til Danmark, for beskatning af de indtægter, de får fra disse ordninger i 1993, 1994, 1995 osv., når skatteministeren ikke har nogen problemer med at fremsætte lovforslag, der betyder, at man beskærer boligsikringen for en pensionist, der kun har sin folkepension, for 1993, 1994 og 1995, uanset at pensionisten har forpligtet sig til den husleje, inden ministeren, regeringen, kommer med sine lovforslag, og uanset at lejemaalene er indgået under disse betingelser, nemlig en lovgivning, der har givet en boligstøtte på en bestemt størrelse?

Hvorfor kan skatteministeren uden videre skærpe for pensionister, men ikke for millionærer?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Til det sidste skal jeg lige sige, at det ikke er mig som skatteminister, der har ansvaret for boligsikringen. Og når hr. Stavad siger, at der er tale om milliardbeløb, der er indskudt på disse udenlandske forsikringsordninger, så må det helt stå for hr. Stavads egen regning. Der findes ikke statistik, og derfor må det helt bero på hr. Stavads egne gætteri.

Jeg skal blot gentage, at den ikrafttrædelsesbestemmelse, der er indeholdt i det lovforslag, som regeringen fremsatte i går, nøje er udformet sådan, at der ikke bliver tale om skærpende skattelove med tilbagevirkende kraft, og jeg synes, det må være et helt grundlæggende princip i en retsstat, at man ikke kan skærpe skattelove med tilbagevirkende kraft. Det vil sige, at mennesker, der har disponeret i tillid til gældende regler, altså ikke bliver ramt af en skærpet skattelov. Det må være helt grundlæggende, når man taler om skatteydernes retssikkerhed.

Stavad (S):

Med skatteministerens første bemærkning kan man jo stille spørgsmålet, om ikke skatteministeren som minister står bag de forslag, som regeringen fremsætter, uanset hvilken mi-

nister det er. Men nu forstår jeg altså, at skatteministeren mener, der skal være ét sæt regler, når det gælder boligydelse og pensionister, og et andet sæt regler, når det gælder millionærer og skattebetaling.

Vi får heldigvis lejlighed til at vende tilbage til denne sag her i salen på et senere tidspunkt. Jeg håber, at skatteministeren indtil da vil tænke sig meget grundigt om i forhold til denne sag, og jeg vil godt spørge skatteministeren, om han indtil det tidspunkt vil overveje, om ikke han sammen med os andre vil være med til at gennemføre en fremtidig beskatning af disse ordninger.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal blot sige til hr. Stavad, at min bemærkning om, under hvilken minister boligydelses- og boligsikringslovgivningen hører, ikke skulle forstås på anden måde, end at hr. Stavad må have forståelse for, at jeg ikke i en onsdagsspørgetid om skattelovgivningen er rustet til at besvare teknisk indviklede spørgsmål om en anden ministers lovgivning.

Jens Thoft (SF):

Er ministeren opmærksom på, at i forsikringsbranchen var denne her besynderlige ikrafttræden kendt? Jeg blev således mandag formiddag ringet op af en af kollegerne i revisorbranchen, som sagde, at han havde bøvlet med udlandsdanskere, som forsikringselskaberne forsøgte at overtale til at tegne forsikringer, og kunne det da være rigtigt, at vi kunne finde på at lave så fjollet en overgangsordning, at folk ved at disponere allerede nu kunne sikre deres hjemvenden skattefrit om et antal år?

Er ministeren opmærksom på, at der altså i hans ministerium har været en lækage, således at branchen har kendt denne ikrafttrædelsesordning?

Ole Espersen (S):

Jeg tror ikke, skatteministeren helt forstod hr. Stavads spørgsmål. Det gik jo ikke på, om skatteministeren havde kendskab til tekniske problemer i et andet ministerium. Det gik på den grundsætning, som skatteministeren gav udtryk for, og som jeg citerer efter hukommelsen: at det er et helt grundlæggende princip hos regeringen ikke at fremsætte lovforslag, der berører ældre, trufne dispositioner – som man har truffet i god tro, vel at mærke.